

Bewonersblad voor de locaties van Marga Klompé in regio Winterswijk

MargaBode

Zomer 2025

Geschiedenis van
de zomervakantie

Kamp Wenters
op Vlieland!

Dagje naar
De Twee Bruggen

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment

Voorwoord raad van bestuur

Wat is het voorjaar toch prachtig geweest! De zon liet zich vaak zien en dat bracht een glimlach op de gezichten van veel bewoners en medewerkers. Nu de zomer voor de deur staat, kijken we vol verwachting uit naar wat komen gaat. Een seizoen waarin we elkaar opzoeken, wat meer in de buitenlucht zijn en samen mooie momenten beleven.

Binnen onze locaties bruist het alweer van de plannen: gezellige zomer- en vakantieweken, creatieve activiteiten, muzikale middagen en natuurlijk onze jaarlijkse aanwezigheid op de Zwarte Cross, waar we zelfs weer ons eigen café mogen runnen – een bijzonder hoogtepunt waar velen naar uitkijken.

Wat ons telkens weer raakt, is de enorme inzet en betrokkenheid van zowel medewerkers, vrijwilligers als bewoners om al deze activiteiten mogelijk te maken. Daar mogen we met recht trots op zijn. Juist in deze verbondenheid

komt onze cultuur prachtig tot uiting – het echte naoberschap dat zo kenmerkend is voor de Achterhoek. Een warm gevoel van samenhang dat we koesteren.

Voor iedereen – of u nu actief deelneemt of liever geniet als toeschouwer – hopen we dat deze zomer vol zit met lichtpuntjes, vrolijkheid en kleine of grote geluksmomentjes.

In deze zomereditie van het bewonersblad leest u daar mooie voorbeelden van. Leuke stukjes, persoonlijke verhalen en foto's geven een inkijkje in wat er leeft binnen onze locaties. Van vrolijke herinneringen tot vooruitblikken op wat nog komt – we hopen dat het blad een beetje bijdraagt aan het zomerse gevoel.

Namens de raad van bestuur wens ik u veel leesplezier!

Peter Meulenberg

Colofon MargaBode

Anke Hillen
De Berkhof

Ester Wijkamp
Vredense Hof

Jolanda Lammers,
Gerrie Heijnen
De Pelkwijk

margabodewinterswijk@szmk.nl

Van de redactie

Voor u ligt alweer het zomernummer van de MargaBode. Die geheel in het teken staat van vakantie die er binnenkort voor velen weer aan zit te komen. Ook gaan er nog steeds bewoners op vakantie met de Zonnebloem of IKA, geweldig dat dit nog kan. De bewoners van De Berkhof zijn een dagje naar camping De Twee Bruggen geweest. Ook hebben we mensen gevraagd naar hun ervaringen op kamp Wenters op Vlieland. Dat deze schoolvakantieweek veel indruk heeft gemaakt op veel bewoners die mee zijn geweest, is wel duidelijk.

Wij wensen u allen een mooie en zonnige zomer toe of u nu met vakantie gaat of thuis blijft.

Veel leesplezier!

De redactie MargaBode

Zo gingen de vakanties er vroeger aan toe

Geschiedenis van de zomervakantie

De officiële zomervakantie bestaat al sinds ongeveer 1830, blijkt uit verschillende teksten uit die tijd. Maar dat had vooral met het uitrusten van schoolkinderen en leerkrachten te maken, niet met het op vakantie gaan. Pas vanaf de jaren 1950 werd op vakantie gaan in Nederland een normaal fenomeen. Dit heeft te maken met de toegenomen welvaart in die jaren, en met het feit dat er verplichte, betaalde vakantiedagen werden meegenomen in de cao's. In de jaren '60 werd dit uitgebreid naar drie weken betaald verlof. Dit maakte het voor meer mensen mogelijk om ook echt zomervakantie te vieren.

Vakantie in de jaren '60 en '70

Dat betekent niet dat de vakanties er vanaf toen hetzelfde uit zagen als nu. Waar men nu vooral het vliegtuig pakt om naar een zonnige bestemming te vliegen (denk maar eens aan de mega rijen op Schiphol in de zomer), was men vroeger vooral aangewezen op de auto en eventueel de caravan. De favoriete vakantiebestemmingen met de auto verschilt tegenwoordig echter niet veel met die van vroeger: ook in de jaren '60 en '70 ging men het liefste naar het zonnige zuiden van Europa, ofwel

Frankrijk, Italië en Spanje. Men pakte hun auto tot de nok vol en ging op pad. Dat was nog best even wennen, want de meeste mensen kenden alleen de 'Hollandse kost' en olijfolie was bijvoorbeeld nog een stuk minder bekend in ons land.

Liften

Wat vroeger ook heel anders was, was het feit dat men niet gek opkeek van lifters. Jongeren hadden geen geld om zelf naar een zonnig oord te reizen en proefden daarom hun geluk langs de weg. Ze hielden borden op met gewenste locatie bestemming in de hoop dat een voorbijrijdende auto ook die kant op moest, en hun (voor een deel van de route) mee kon nemen. Tegenwoordig wordt dit vrijwel niet meer gedaan, ongetwijfeld door een noodlottige gebeurtenissen van mensen die net bij de verkeerde in de auto waren gestapt. In die tijd waren er natuurlijk ook geen mobiele telefoons, dus mocht je onderweg in de problemen komen, waren er een stuk minder opties om hulp te vragen.

Kamperen in de kinderschoenen

De eerste kampeerpionier was de Engelse kleermaker Thomas Holding. Aan het eind van de negentiende eeuw ging hij met een zelfgemaakte katoenen tent, dekens, een rantsoen en een kano op pad. De bepakking was zwaar, maar hij zag het als een uitdaging om zijn uitrusting te verbeteren. Hij maakte dan ook een lichtgewichttent die hij op de fiets kon vervoeren. In 1901 richtte hij de eerste kampeerclub op.

De Nederlandse Carl Denig ging naar Londen voor zijn opleiding tot kleermaker. Hij hoorde iets over de kampeeravonturen van zijn Engelse collega Holding en besloot in 1912 met een aantal vrienden zelf het avontuur op te zoeken. Ze vertrokken naar het eiland Wight om daar met een zelfgemaakte tent te kamperen. Eenmaal terug in Nederland waren er natuurlijk veel verhalen te vertellen waar de mensen van smulden. Dit bracht Denig op het idee om tenten te gaan produceren.

Kamperen in opkomst

Tot de Tweede Wereldoorlog was kamperen vooral iets wat gedaan werd door militairen, padvindsters en groepen jongeren. Alleen de enkeling die een kampeeruitrusting kon betalen, trok de natuur in. Na de oorlog vond de overheid dat de mensen buitenlucht en stilte nodig hadden voor een gezonde geest in een gezond lichaam. Tentjes waren goedkoop en dus sloeg men in Nederland massaal aan het kamperen. In de beginjaren werden tentjes lukraak opgezet, soms zelfs in de berm langs de snelweg. Kampeerplekken moesten dan ook steeds beter georganiseerd worden. In 1957 was kamperen de populairste vakantiebesteding geworden. In de jaren zestig schoten campings in heel Europa als paddenstoelen uit de grond en de campings stonden vol met kampeerliefhebbers. In die tijd kwam de bungalowtent steeds meer in trek, omdat je er rechtop in kon staan en je er meerdere ruimtes had. Daarna kwam de caravan op.

De eerste caravan werd al rond 1930 in Nederland geproduceerd, maar vanaf 1950 ontstond steeds meer belangstelling voor het kampeermiddel. Het aantal caravaneigenaren steeg pas echt enorm in de jaren '60 en '70, van zo'n 10.000 naar 90.000. Dit gebeurde toen steeds meer mensen zich een auto konden veroorloven.

Kamperen anno nu

Nog altijd is de caravan het populairste kampeermiddel in Nederland, al wint de camper steeds meer terrein. Maar er zijn ook andere, veelgebruikte kampeermiddelen, zoals de vouwwagen, de camperbus of toch de tent. Je kunt ermee terecht op vele verschillende soorten campings: kleine boerencampings, wintercampings, natuurkampeerterreinen of grote, luxe campings met alles erop en eraan. Kamperen is de laatste jaren veel eenvoudiger geworden. Tenten zijn veel minder zwaar en makkelijker op te zetten. Ook de kampeerspullen,

zoals kookgerei en campingstoelen zijn lichter en nemen minder ruimte in dan voorheen. Campers en caravans worden steeds luxer en zijn handiger ingericht, waardoor er meer plaats is voor jou en je spullen. Ze zijn tegenwoordig vaak comfortabel uitgerust met airco. Met een mover zet je je caravan simpel op zijn plek. Dit kampeermiddel is in de loop der jaren steeds persoonlijker geworden. Een nieuwe rage is het volledig pimpen van je caravan.

Glamping, oftewel 'glamorous camping', is dé nieuwe trend op kampeergebied. Kijk bijvoorbeeld eens naar de SunLodges. Het comfort van een hotel wordt gecombineerd met de natuurlijke omgeving en de vrijheid van een camping. Je verblijft niet zomaar in een stacaravan, mobile home of lodgetent. Echt alles is luxe. Glamping is dan ook een mooie manier om rustig aan te beginnen en het kamperen uit te proberen.

Camper

De geschiedenis van campers begon met dappere pioniers die de eerste kampeerwagens ontwikkelden. Het begon met eenvoudige houten constructies bovenop vrachtwagens en auto's, waardoor mensen konden reizen en overnachten in één voertuig. Deze vroege kampeerwagens openden de deur naar een geheel nieuwe manier van reizen en avontuur

1947 markeerde het begin van de campervans. De Nederlandse importeur Ben Pon kreeg het idee toen hij gemotoriseerde karretjes zag die werden gebruikt om onderdelen te vervoeren in een VW-fabriek in Wolfsburg. Dit leidde tot zijn schets op 23 april 1947, waarop een busje op basis van een Kever te zien was, dat enigszins leek op een doos op wielen. Deze volkswagen TE, die later in de late jaren vijftig verder werd ontwikkeld tot een compacte camper in samenwerking met West Falia.

De opmars van campers in Nederland

Campers zijn meer dan alleen een vervoermiddel; ze vertegenwoordigen een levensstijl. Waar de populariteit van caravans in het verleden hoog was, lijkt de camper deze nu volledig in te halen. Dit komt niet alleen door het gemak en de flexibiliteit, maar ook doordat steeds meer mensen op zoek zijn naar unieke reiservaringen. De cijfers spreken voor zich: met ruim 623.158 geregistreerde caravans en campers is het duidelijk dat deze trend aan kracht wint. Ook tweedehands campers zijn in trek, waarbij oudere modellen steeds vaker worden opgeknapt en een tweede leven krijgen. Met de voortdurende groei in populariteit verwachten experts dat deze cijfers de komende jaren alleen maar verder zullen stijgen.

Waarom campers zo populair zijn

De populariteit van campers is geen verrassing. Ze bieden niet alleen comfort, maar ook de mogelijkheid om flexibel te reizen. Dit maakt ze aantrekkelijk voor verschillende doelgroepen: van jonge avonturiers tot gepensioneerden. Campers zijn ook geschikt voor diverse soorten vakanties, van een weekendje weg in eigen land tot langere roadtrips door Europa. Sinds de coronapandemie is het belang van onafhankelijkheid tijdens het reizen toegenomen, wat de vraag naar campers verder heeft gestimuleerd. Daarnaast zorgen technische innovaties, zoals efficiëntere motoren en moderne interieurontwerpen, ervoor dat campers aantrekkelijker en praktischer zijn dan ooit. Of het nu gaat om nieuwe modellen of opgeknapte klassiekers, de camper blijft een gewilde keuze.

Een blik op de toekomst van campers

De toekomst van campers ziet er rooskleurig uit. Met duurzaamheid hoog op de agenda richten fabrikanten zich steeds meer op elektrische en hybride campers. Dit biedt een antwoord op de groeiende vraag naar milieuvriendelijke voertuigen. Tegelijkertijd blijven tweedehands campers populair, mede door de mogelijkheid om ze volledig aan te passen aan persoonlijke wensen. Lokale ondernemers, zoals campings en onderhoudsbedrijven, profiteren eveneens van deze ontwikkeling. Experts voorspellen dat de vraag naar campers nog jaren zal blijven groeien, vooral omdat steeds meer mensen kiezen voor een flexibele en persoonlijke manier van reizen. Voor inwoners van Nederland, en specifiek Maassluis, is dit een mooie kans om deel uit te maken van deze groeiende trend.

Hoe vieren de mensen in het buitenland vakantie

Niet alleen in Nederland is op vakantie gaan dan steeds meer toegenomen. Door het overal toenemende recht op vakantie, de opkomst van de auto en doordat er meer vrije tijd én geld te besteden is, ontstaat in de jaren 70 het massatoerisme.

Net iets minder dan de helft van de Nederlanders maakt dan vakantie-reizen. Ook betaalbare vlieg-reizen worden gretig afgenomen en Nederlanders vliegen voor z'n naar onder andere Corsica, Sardinië en de Costa Brava. Tegenwoordig gaat ruim 80 procent van de Nederlanders minstens één keer per jaar op vakantie. Tijdens de coronapandemie wordt echter wel weer veelvuldig gekozen voor een vakantie in eigen land.

Of u nou naar een afgelegen bergdorp in Portugal reist of naar een natuurpark in de Verenigde Staten: de kans dat u hier vakantie-vierende landgenoten tegenkomt is aanzienlijk. Nederlanders gaan relatief vaak op vakantie, maar uit onderzoek van het Europese onderzoeksbureau Eurostat blijkt dat de titel 'meest reislustige volk van Europa' een ander land toekomt.

Het onderzoek van Eurostat, het onderzoeksbureau van de Europese Unie, baseert zich op cijfers uit het jaar 2017. Deze analyse laat zien dat Nederlanders gemiddeld genomen drie keer per jaar op vakantie gaan. Het gaat hier zowel om korte tipjes (tot drie nachten) als langere vakantie (alles boven de drie nachten). Dat is iets meer dan de Europese mediaan van 2,6 vakanties op jaarbasis, maar een stuk minder dan het Finse gemiddelde. Gemiddeld gaan Finnen 7,5 keer per jaar op vakantie. Vooral zonnige bestemmingen zijn favoriet, maar ook in eigen land vermaken zij zich prima. In totaal is een vakantie voor 90 procent van de Finse bevolking weggelegd.

Ook de Zweden en Denen gaan veel vaker op vakantie dan Nederlanders. Hier liggen de gemiddelden zo rond de vijf á zes vakanties per jaar. Omdat Eurostar enkel de cijfers van EU-lidstaten onder loep neemt, zijn de reisresultaten van de Noren niet meegenomen. Uit andere onderzoeken blijkt dat ook zij meer reizen dan Nederlanders.

Naast de Finnen, Denen en Zweden gaan ook Tsjechen, Fransen, Esten, Ieren, Cyprioten en Luxemburgers vaker op vakantie dan Nederlanders. Hun vakanties gaan lang niet altijd naar buitenlandse bestemmingen. Met name Fransen blijven vaak in eigen land; ruim negen op de tien vakantie-gangers gaat de Franse grens niet over.

Natuurlijk zijn er ook heel veel Europese landen waar men een stuk minder vaak op vakantie gaat. Uit de berekeningen van Eurostat blijkt

dat vooral de inwoners van de Oost-Europese EU-lidstaten relatief weinig vakantie vieren. Hongaren gaan bijvoorbeeld 'slechts' één keer per jaar op vakantie; voor Roemenen geldt nagenoeg hetzelfde. De Grieken gaan het minst vaak van alle Europeanen op vakantie. Zij halen één vakantie per jaar niet.

Hoewel veel andere Europeanen ons voorbij streven op het gebied van reislustigheid, zijn er maar weinig andere landen die kunnen zeggen dat er hele vakantie-oorden speciaal voor hen zijn ingericht. Wie een kijkje neemt aan de Spaanse kuststrook, zal regelmatig een snackbar of restaurant tegenkomen waar zij frikandellen en kroketten serveren. Ook het Portugese Albufeira en het Bulgaarse Sunny Beach veranderen in de zomerperiode in Nederlandse enclaves. Vooral jongeren komen hier graag.

Ook in bepaalde delen van Frankrijk verandert de samenstelling van de bevolking in de zomermaanden behoorlijk. Neem bijvoorbeeld de Ardèche. De campings die u hier vindt bieden stuk voor stuk Nederlandse animatieprogramma's aan en serveren soms zelfs frikandellen.

Ook voor Duitsers en Engelsen bestaan dit soort plekken. Het Spaanse Torremolinos is bijvoorbeeld bijzonder populair onder Duitsers, waardoor er nu zelfs jaarlijks een Spaanse editie van het Oktoberfest wordt georganiseerd. Het eveneens Spaanse Magaluf is zeer populair onder Britse toeristen. Nederlanders ziet u hier dan weer (bijna) niet.

Kamp Wenters op Vlieland!

Ben je Winterswijker dan ken je kamp Wenters op Vlieland! Zo is het begonnen, het is 1945

De oorlog is voorbij. Er begint een tijd, waarin de handen uit de mouwen moeten worden gestoken. In heel Nederland leeft het besef van herstel en wederopbouw. Ook binnen het onderwijs in Winterswijk vindt deze tijdgeest weerklank. Er is veel te doen. Bovendien is er de blijdschap van het leven in vrijheid. Het onderwijs wordt weer opnieuw georganiseerd en dat samen werken aan de opbouw geeft onder de onderwijsgevenden een gevoel van solidariteit en samen verantwoordelijkheid dragen. Dat solidariteitsgevoel uit zich in het samen toneel spelen voor de kinderen en het organiseren van buitenschoolse activiteiten. Als dan ook nog een aantal leerkrachten samen een vakantie doorbrengt op Ameland, ontstaat de gedachte dat zo iets ook voor de kinderen georganiseerd zou kunnen worden. Er werden afspraken gemaakt en na het proefkamp in 1947 in Beekbergen viel de keuze op het Waddeneiland Ameland.

Op 7 juni 1948 vertrokken de kinderen van school N en school O met hun meesters en juffen naar Ameland. "Kamp Winterswijk" was bevolkt. Een week ervoor waren de tenten opgezet en werd de pomp geslagen door Rijkswaterstaat om water bij het kamp te krijgen. "Kamp Winterswijk" bestond

uit zes kindertenten, twee bagagetenten, twee leiderstenten, een keukentent en een 'kantoortent' voor de bonnenadministratie en de levensmiddelenopslag. De tenten werden gemaakt in Rotterdam met het canvas zeildoek, dat geleverd werd door Meyerink&Zn. Als de tenten klaar waren werden ze naar Winterswijk gestuurd. De keukentent was een oude Canadese legertent met bar weinig lichtinval, kisten (soms met planken erover) deden dienst als tafel en stoelen.

De jongens moesten elke dag bij de pomp (ruim 100 meter van het kamp) canvas waterzakken vullen en met emmers heen en weer sjouwen. Voor het wassen werden canvas wasbakken gebruikt; het wassen gebeurde in de open lucht, eerst mochten de meisjes daarna de jongens. De toiletten bestonden uit twee houten keetjes met een deur met een hartje erin. Ze waren voorzien van een zitplank met gat en stonden boven een kuil. Elke vertrekkende groep zorgde voor een nieuwe kuil voor de volgende groep. Iedere week kwam er een nieuwe groep eerst school M en Huppel, gevolgd door de Jan Ligthartschool, school C- Brinkheurne en Miste, Corle en Ratum. Het kamp bleef staan voor een groep ULO-leerlingen, die daarna hielpen met de afbraak.

Omdat de bootverbinding tussen Holwerd en Ameland nogal onregelmatig was (er werd alleen gevaren met hoogtij) moest een enkele groep al voor 4 uur 's morgens vertrekken uit Winterswijk. Dat was volgens de leiding wel erg vervelend en men besloot in 1949 naar Vlieland te gaan.

De reis werd nu wel iets anders. Men vertrok niet meer vanaf een schoolplein, maar vanaf garage Walhof aan de Schoolstraat. Om half acht elke dinsdagmorgen werden de kinderen, leiding en plunjezakken met de bus naar Harlingen gebracht en gingen ze aan boord: de boot naar Terschelling. Op de Waddenzee werd er overgestapt op de 'Vlieland', die iedereen naar Vlieland bracht. Daar werden de plunjezakken door paard en wagen weggebracht naar het kamp. Camping Stortemelk bestond toen nog niet, maar op hetzelfde terrein stond Staatsbosbeheer kamperen wel toe.

Een dagindeling:

- Tentcorvee
- Ontbijten
- Aardappels schillen
- Boodschappen doen
- wc's schoonmaken
- Strozakken opschudden
- Naar het dorp of strand of een spel
- Warme maaltijd
- Samenzang op een duintop
- En na het Wilhelmus klinkt
- Het bedsignaal

Voor de kinderen was in elke kampweek de zondagavond iets bijzonders. Dan werd er een groot kampvuur gemaakt waarbij liederen werden gezongen en er een spannend verhaal door één van de leerkrachten werd verteld. Bij thuiskomst van de laatste groep begeleidde Excelsior de kinderen van de Harmonie tot aan de Markt. Hierbij werden alle kinderen die aan het vakantiecamp hadden deelgenomen uitgenodigd. De hele stoet werd op de Markt toegesproken door de wethouder van Onderwijs en de voorzitter van Volksonderwijs. Dit is ook nog jarenlang zo gebleven.

Wist U dat...

- De eerste groep niet naar Vlieland maar naar Ameland is geweest?
- Voor de bekostiging hiervan de inwoners van Winterswijk fl 15.000,00 bijeengebracht hebben?
- De kinderen op strozakken sliepen en de eerste groep deze zakken plat moesten springen?
- De wc's uit in het bos gegraven kuilen bestonden. Elke groep kreeg een nieuwe kuil. Daarvoor zorgde de vertrekkende groep. Zo verhuisden de wc's van week tot week en wie een nieuwe kuil moest graven wist niet altijd waar de vorige plek was geweest. Met alle verrassingen van dien.
- De kinderen zelf een pot jam, een pak koek en losse thee (alles bij elkaar in en zo ontstond de "Vlielandmelange") mee moesten nemen.
- Ieder kind een eigen theedoek bij zich had.
- In de beginjaren was er nog een opbouw- en afbraakploeg. Opbouwen en afbreken werd gedaan door de leiding, samen met een aantal vrijwilligers en oudere leerlingen van de ULO, in de zomervakantie.

De kooktantes

Emmers vol vers geschilderde piepers koken. Honderden liters ranja verschenken. Zeven pond gehakt tot ballen kneden. Tweehonderd sneetjes brood per dag snijden en smeren. De kooktantes van kamp Wenters draaien er hun hand niet voor om. Al jaren vullen ze als "kooktante" één week lang de monden van de kamperende kinderen op het Vlielandse kamp Wenters, het traditionele jaarlijkse vakantie-uitje voor de leerlingen van groep 8 van de Winterswijkse openbare basisscholen.

Er is weinig luxe in de keukentent, twee grote gasbranders en één kleine gaspitt, een radio, een koffiezetapparaat, een keukenmachine en een koelkast. Voor de rest wordt al het werk met de handen gedaan. Er is geen stromend water en afgewassen wordt er in een grote teil. Warm water moet gehaald worden uit het toiletgebouw, al gauw 50 meter lopen. Er is geen stortbak voor vies water, dat moet naar buiten gebracht worden naar de put. Kokkerellen boven drie gaspitten als er tropische temperaturen heersen, maar ook extreme regenval en storm nemen de kookdames op de koop toe. Ook al omdat de kinderen bijna nooit klagen. Slechts af en toe is er eentje die het voorgetoverde maal niet pruimt. De zeelucht maakt hongerig, blijkt elk jaar weer. Voor de buitenlandse kinderen die op grond van hun geloof of kinderen die vanwege een dieet niet alles mogen eten, wordt er een speciaal potje gekookt.

De keukentent is erg belangrijk, niet alleen omdat er gekookt wordt. Het is het "zenuwcentrum" van het kamp. Hier krijgen de kinderen met schaafwonden of blaren hun pleisters, de kinderen die medicijnen gebruiken hun tabletten en de kinderen met heimwee hun potje extra aandacht en knuffels. 's Avonds als

de kinderen naar bed zijn er door de leiding het programma van de volgende dag door te praten. Vaak ook is er dan de gelegenheid voor de leiding om onder elkaar wat plezier te maken.

Het Vlielandlied

*Blauw is de hemel, geel het zand
Wit zijn de tenten
Wit zijn de tenten
Blauw is de hemel, geel het zand
Wit zijn de tenten op Vlieland
Zonlicht is overal
Op ons kamp bovenal
Dat geeft je nieuwe moed
En doet je o zo goed
Zonlicht is overal
Op ons kamp bovenal
Dat geeft je nieuwe moed
En doet je goed
Heerlijk kamperen aan de zee
Zo met zijn allen, 't zal je bevallen
Heerlijk kamperen aan de zee
Jongens, wie gaat er met ons mee?
Valt er eens regen
Daar kun je tegen
Straks komt weer zonneschijn
En dat is o zo fijn
Valt er eens regen
Daar kun je tegen
Straks komt weer zonneschijn
En dat is fijn
Blauw is de hemel, geel het zand
Wit zijn de tenten
Wit zijn de tenten
Blauw is de hemel, geel het zand
Wit zijn de tenten op Vlieland*

Kamp Wenters op Vlieland is een bekend begrip voor Winterswijk. Vele generaties zijn hier in de zesde klas/groep 8 naar toe geweest. Ook veel bewoners, vrijwilligers en personeel van Marga Klompé. In dit artikel schrijven zij over hun ervaringen.

Gerrit Heijnen en Jetske Heijnen. Vrijwilligers bij de Vredense Hof en De Berkhof

Gerrit:

Mijn ervaring met Vlieland begint in 1951 als een Wetterkalve [*is een pasgeboren kalf die bij de koe is weggenomen en wordt gevoerd met melk door een fles of een emmer*]

Ik zat toen in de 6e klas van school Corle en de schoolarts zei tegen mijn ouders: "Gerrit moet zes weken naar een vakantiekolonie in het westen aan de kust." Omdat toen Kamp Wenters al bestond mocht ik ook zes weken naar Vlieland. Met de eerste school heen en met de laatste school weer terug. Ik denk dat er met mij nog 8 tot 10 kinderen meer gingen. Zes weken Vlieland om aan te sterken. Wij werden Wetterkalvere genoemd.

Het is al lang geleden maar sommige dingen herinner ik mij nog wel:

- Midden op zee overstappen op een andere boot.
- Vervoer van de bagage van de boot naar het kamp ging per vrachtwagen
- Kampleider was meester Veenhuis en de kookdames tante Zus en tante Jo. Ook zes weken.
- Wij werden verdeeld over alle tenten dus we sliepen niet als groep bij elkaar.

- Bonte avond was kampvuur in de duinen: de hele dag hout sjouwen
- Op woensdag was bezoek aan Terschelling. We mochten de eerste keer mee en die keer dat je eigen school er was. Als wij op het kamp moesten blijven werden we verwend door de kooktantes.

Zes weken was lang, maar ik kan mij niet herinneren dat ik heimwee had. Het enige contact met thuis was brieven. Ik voelde mij wel stoer als ik na twee weken alles al wist van Vlieland en de nieuwkomers nog niet. Ik heb daar voor het eerst yoghurt gegeten met gekruimelde beschuit erin. Kennelijk deed de zeelucht en het vele eten mij goed want ik was 3 kilo aangekomen.

Jaren later 1975 werden wij [Jetske en ik] gevraagd door meester Dick Veenhuis, schoolhoofd van de Prof. Kohnstamm school waar onze kinderen op zaten, om mee te gaan met de opbouwploeg. Jetske zou dan mee gaan als kookdame. Na enig overleg zeiden we: "Dat doen we." Uiteindelijk hebben we dit 40 jaar gedaan.

De opbouwploeg was een vaste groep mannen en vrouwen. Omstreeks de eerste week van mei gingen we weg en bleven we 8 tot 10 dagen. Wat moet er gebeuren: Keukentent opbouwen, slaaptenten opzetten, Grote tent voor spelletjes en eten opzetten, elektra water en gas aansluiten, waslijn vlaggenmast en mededelingenbord plaatsen, volleybalveld opzetten.

Als het regent dan kun je niet veel doen, dus dan zit je bij de kachel in de keukentent. Ook gezellig. Was het in 1996 de hele week koud en de kachel aan, in 1998 hebben we alleen maar zon gehad. Vaak zaten we met Moederdag op Vlieland en soms kregen we dan als verrassing bezoek van de kinderen. 's Avonds was er wel eens een optreden van een muziekkorps in het dorp. Daar gingen we dan wel heen. Ook was er wel tijd om zelf een beetje vakantie te houden en te wandelen /fietsen. Spareribs eten was onze favoriet.

Jetske: Na veel wikken en wegen hadden wij toegezegd om mee te gaan met de opbouw-ploeg. Gelukkig hadden we goede oppas voor de kinderen kunnen regelen. Het eerste jaar vond ik het heel spannend. Ik wist niet wat mij te wachten stond. Het was een heel slecht aardappeljaar en ons werd aangeraden om een paar zakken aardappels mee te nemen naar Vlieland.

Bij de boot moesten de zakken aardappels ingeklaard worden. Dit duurde zo lang dat we de boot misten. We waren dus pas om 12.00 uur op Vlieland. Wat ik toen zag ... de moed zakte mij in de schoenen. Alleen maar kisten en zakken. Waar moesten we beginnen.

Opa Kos nam meteen de leiding. Eerst twee bagagetenten opzetten en een gaspitje op een stoel om op te koken. De kampwinkel was zo vroeg in het seizoen nog niet open dus met een bolderkar en een dikke portemonnee ging ik naar het dorp om inkopen te doen.

De keukentent was is die tijd nog van planken en moest met schroeven in elkaar worden gezet. Dat was mannenwerk dus daar mocht ik niet mee helpen. Kisten uitpakken dan maar. Alles kreeg een vaste plek.

Jaren later kregen we een nieuwe keukentent. Wat een luxe. Langzaam begon alles beter te worden. Koffiezetapparaat, koelkast, kookstellen, hoge en meer kastruimte, zelfs een gezellige zithoek. Na een paar jaar alleen kookdame te zijn ging ook Mientje mee. Dat was heel gezellig. De mannen gingen zelfs voor ons windschermen opzetten.

Op Vlieland zag ik voor het eerst een helikopter. Geweldig vond ik dat. Als ik naar het dorp liep ging ik altijd via het helikopterveldje.

Gerrit en Jetske: Het waren altijd gezellige weken. Wij kijken er fijn op terug. Al onze kinderen en kleinkinderen zijn met school naar Vlieland geweest. Wij hopen dat Kamp Wenters nog lang blijft bestaan.

Ik zal mij even voorstellen ik ben Wilma Nekkers, 67 jaar. Na eerst als medewerkster werkzaam te zijn geweest ben ik sinds kort vrijwilligster in De Berkhof.

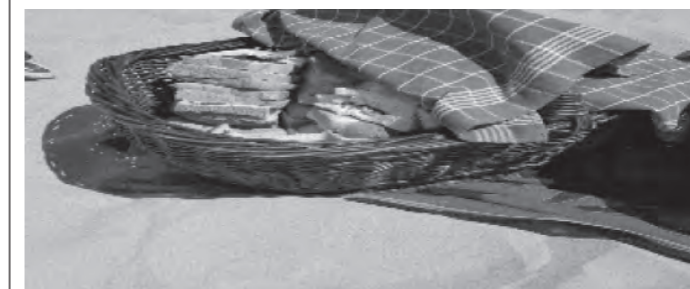
Mij is gevraagd om iets te schrijven over Kamp Wenters waar ik 20 jaar ben mee geweest als vrijwilligster kooktante.

Een week lang ging je mee van vrijdag tot en met vrijdag. Om 8.00 uur stond de bus klaar bij De Storm. Foto maken van alle leerlingen en leerkrachten. Natuurlijk mochten de kooktantes ook niet ontbreken, zonder ons geen eten. Iedereen instappen en op weg naar Harlingen waar de boot op ons lag te wachten om uit te varen naar Vlieland.

Aangekomen op Vlieland snel op de fiets naar het kamp om drinken klaar te zetten en een grote pan groentesoep maken. Iedereen kon dan zo het laatste brood op eten en er was vla als toetje.

Meestal was er op de tweede dag stampot andijvie met spekjes. Omgedoopt tot stampot zeewier. En als toetje dag en nacht vla dit is vanille (dag) met chocolade (nacht) vla.

De volgende dag om 7.00 uur opstaan dan snel naar de kampwinkel om het brood op te halen voor het snijden van de dakpannen. Leerkrachten hielpen mee om te smeren en te beleggen met hartig en zoetigheid. Bruine suiker was toch wel het favoriete beleg van de kinderen.

Als ik nu hachee maak dan denk ik altijd aan de heerlijke geur in de keukentent. Dat doet mij dat denken aan een paar kinderen die langs de keukentent liepen en riepen bah hachee dat vinden wij helemaal niet lekker. Wij hebben snel de naam veranderd in stoofvlees. Je gelooft het of niet maar ze hebben de pan helemaal uitgeschraapt zo lekker was het.

Elke dag was er een toetje, zo ook de alom bekende Vlieland pudding. Dit werd in drie soms vier etages opgebouwd en elke keer maar weer hopen dat deze bleef staan als het van de keukentent naar de Deale moesten lopen.

Kamp Wenters op Vlieland!

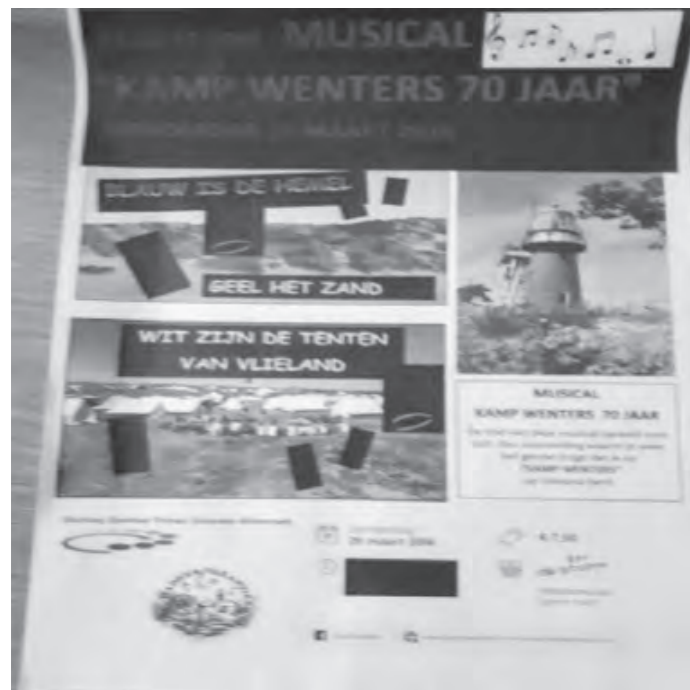
Ook met een spel meedoen stelden ze zeer op prijs. Meestal was het 's avonds als het donker begon te worden en dan met z'n allen naar het bos voor het vuurtoren spel. De zaklantaarn was het licht van de vuurtoren en wij en de leerkrachten moesten ons verspreiden in het bos. De één was de vuurtoren van Vlieland of van Ameland enz. En zo moesten ze ons vinden in het donker. Je kunt het wel raden een hoop gegil vooral door de meiden. Eenmaal terug was er warme chocolademelk met een koekje en voor de winnaars een Vlieland gebakje (is twee biscuitjes met boter en hagelslag ertussen).

Wij als kooktantes vonden het soms ook wel leuk om een grapje uit te halen. Zoals 's morgens zo rond een uur of 8 langs alle tenten te gaan met deksel en pollepel om ze op een aangename manier wakker te maken.

Bij deze nog even een kijkje in de keukentent waar wij het lekkere eten klaar maken voor ongeveer 50 personen. In twee rode braadpannen werd alle vlees gebraden en hachee en macaroni gemaakt.

In 2018 was het 70 jarig bestaan van Kamp Wenters.

Eén van de kooktantes is heel creatief en heeft ter gelegenheid hiervan een musical geschreven over hoe het er aan toe gaat op Kamp Wenters. Samen met de kinderen van alle scholen hebben wij een voorstelling mogen gegeven in De Storm. Dit was heel bijzonder om dit samen te doen.

Ik ben 20 jaar met heel veel plezier mee geweest naar Kamp Wenters. Ga nu dan ook met plezier aan de slag bij De Berkhof. Tot ziens.

Met de fiets op vakantie naar Vlieland

Afstand van Lochem naar Harlingen 155 kilometer

Mevrouw Jo van Waardenburg is 17 jaar en heeft net een jaar verkering met haar man, Marinus in 1954.

Samen met de zus (Teuni) van haar man en haar vriend (Bennie) besluiten ze te gaan kamperen op Vlieland.

Ze gaan met de fiets vanuit Lochem naar Harlingen waarvan de boot naar Vlieland vertrekt. Bennie heeft als enige een Berini (fiets met motortje) de andere drie hebben een gewone fiets, om de beurten kunnen ze zich mee laten trekken door Bennie. Na ongeveer 10 kilometer krijgt de Berini een lekke band en gaan op zoek naar een fietsenmaker die in een lange witte onderbroek aan de deur komt. Jo, Marinus en Teuni fietsen vast door terwijl de fietsenmaker er een nieuwe band oplegt. De bagage moest natuurlijk ook nog mee, ze hadden een extra brede bagagedrager op de fiets.

Er gingen twee katoenen tenten mee met houten stokken, mevrouw Van Waardenburgs moeder had van een doorgestikte deken een slaapzak gemaakt en de anderen hadden een wollen deken mee, een klein gaspitje en kleding. Een luchtbed kenden ze nog niet er werd gras geplukt om wat zachter te liggen. Onderweg brak ook het stuur van Marinus nog af en moesten ze weer op zoek naar een fietsenmaker.

Om 22.00 uur ging de laatste boot en ze arriveerden om 24.00 uur op Vlieland waar ze eenmaal op de camping niet bij elkaar mochten slapen, de jongens en de meiden werden een kilometer van elkaar gescheiden.

De volgende dag gingen ze naar het strand en waren ze de eerste dag al rood verbrand, zelfs de achterkant van de benen en ze konden moeilijk zitten. Na drie dagen hadden ze het wel gezien op Vlieland en zijn toen naar Giethoorn gefietst en hebben daar nog een paar dagen vakantie gevierd. Hier mochten ze wel bij elkaar in de tent. Ze hadden nog wat geld overgehouden en op de terugweg naar huis hebben de dames nog tafelkleden voor de uitzet gekocht. Ze zijn nadien nooit meer met een tent op vakantie geweest maar gingen met de caravan of in natuurvriendenhuizen van Nivon. (Nivon Natuurvrienden is een open vereniging waarin mensen met en voor elkaar werken aan een samenleving die eerlijk is en groen. Nivon faciliteert op allerlei manieren duurzame vrijetijdsbesteding en baseert zich op sociaal-democratische beginselen. Nivon heeft afdelingen, landelijke werkgroepen, natuurvriendenhuizen en kampeerterreinen, telt ruim 31.000 leden).

Herinneringen van bewoners over de Vlieland (Ameland) met school

Mevrouw Raterink, (1964); erg van genoten, de zee, het strand had ze nog nooit gezien. Als gezin gingen we nooit op vakantie.

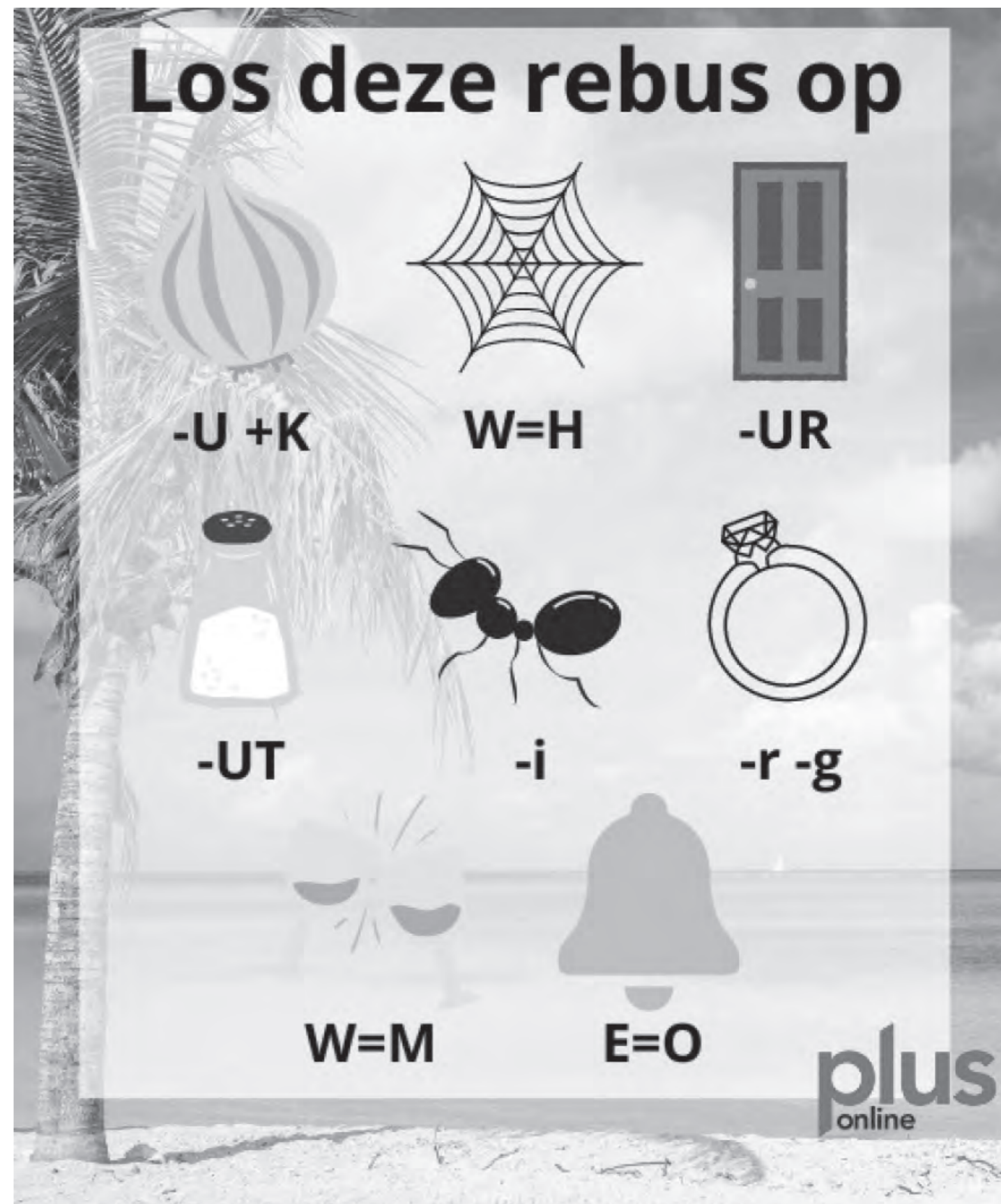
Mevrouw Grijsen, (1962); het was een hele belevenis, moest zelf koek en een pot jam meenemen.

Mevrouw Hesselink, met meester Gribbroek 1947, klas 7 met de trein naar Amstelveen geweest, gezinsruil. Kinderen van daar kwamen naar Winterswijk een hele week. Deze week duurde wel lang alleen bij andere mensen in huis. In 1948 naar Ameland geweest, het was erg leuk.

De heer Bartelink, is vijf keer mee geweest als schoolhoofd van de Kohnstamschool. Leuke dingen meegemaakt. Als 's avonds de kinderen in de tenten lagen ging de leiding in de kooktent zingen met elkaar het klonk over de hele camping, andere campinggasten kwamen kijken.

Mevrouw Ten Hagen (1948) naar Ameland geweest. Geweldig leuk gehad erg veel lol gemaakt. Ik was wel erg misselijk in de bus.

Mevrouw Te Bokkel (1953) het was de eerste keer dat ik op vakantie ging, ze ging samen met haar broer want die was een jaar blijven zitten. Alleen maar leuke herinneringen aan, het eten in de kuil, enorme dikke sneden brood, moest zelf de jam van huis meenemen. Het zwemmen in de zee met die hoge golven was helemaal geweldig. Ook gingen ze een dagje naar Terschelling waar mevrouw de groep kwijt raakte en even in paniek was.

BEWONERS VAN DE BERKHOF EEN DAGJE NAAR DE CAMPING DE TWEE BRUGGEN

Dinsdag 20 mei, hebben we met z'n alleen genoten van een dag op de camping bij vakantiepark De Twee Bruggen! We gingen er naar toe met de huifkar. We hebben heerlijk zitten kijken naar spelende kinderen en zitten kletsen op het terras met een glaasje fris, biertje of een advocaatje. Gevolgd door een buffet van frietjes, rauwkost, snack en een ijsje toe.

Daarna waren er de rest van de middag verschillende activiteiten, bowlen, jeu de boule, zwemmen, fietsen op de duofiets en heerlijk wandelen over het terrein, voor een ieder wat wils! Wat was het een fijne dag, mooi weer, heerlijk gegeten, gezellig gezeten en leuke activiteiten ondernomen en super leuke bediening en dit alles op een prachtige camping!

De mooiste weerspreuken in de zomer

Heeft Sint-Magriet 10 juni geen zonneshijn, dan zal het een natte zomer zijn.

Het weer van Sint-Jan 24 juni, houdt dertig dagen aan.

In juli de morgen rood,
's avonds verkeert het weer in nood.

Wil het in juli niet heten,
zal men in augustus zweten

Noordenwind in augustus opgestaan,
brengt standvastig weder aan.

Waren de Hondsdagen (19 juli tot
18 augustus) schoon en klaar,
beloven een voorbeeldig jaar.

Na de hondsdagen wachten,
de eerste kille nachten.

Wil september vruchten dragen,
dan in juli hitte om te klagen

Trekvogels in septembernacht,
zij maken de kersttijd zacht.

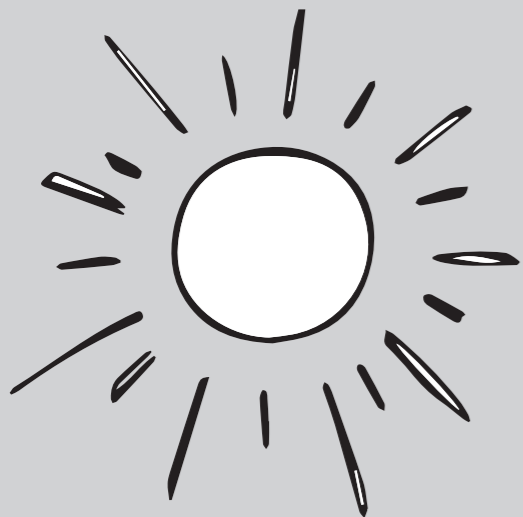
Donder in september,
sneeuw in maart.

Een warme september,
een droge oktober.

Weetjes

- De Nederlander kampeert graag maar tegenwoordig vooral luxe.
- In Nederland zijn er 2.490 campings waarvan de meeste in Gelderland, 254 daarna volgt Noord-Brabant en vervolgens Zeeland.
- 3,4 miljoen Nederlanders kamperen.
- Landen waar je mag wild kamperen zijn: Noorwegen, Zweden, Schotland, Litouwen, Estland, Letland, Roemenië en Slowakije.

*Zomers van toen,
zijn groener en warmer,
zomers van nu zijn
een tikkeltje warmer.
Maar straks zijn de zomers
van nu net zo groen
en zo warm, want dan zijn
het de zomers van toen.*

Op de kerremes

Ien Hulleze, un kleine buurtschap, wonde Kees en Marie, twee jonge lui. Kees, da was 'n opgeschote boerezoon, stevig ien de kleump, altied op 't land te werek. Mar as Marie langs liep, dan wier tie stil en kreeg tie 'n kop as 'n biet. Marie, da was 'n vrolijke djen, altiet aon 't lache, mar as Kees d'r ankeek, sloeg heur hart over en wis ze nie waar ze mos kieke en wat ze zegge moes. Van kleins af an kenden ze mekoar. Same dejje ze slootje springe, in de bongerd d'n bome ien klimme, en altied grepkes make. Mar nou ze groot waren, wier ut anders. Kees dorst de moel nie open te doen, bang dat Marie 'm zou uitlache. En Marie dacht: "As Kees wat ien mien zag, had ie 't toch wel 's gezeit?" Zo bleven ze om mekaar heen draeen, ner as 'n kat um de wereme pap. Op de mét ien Gendt was 't altied druk. Kees ston doar meh zien vader appels en pruum te verkope, en Marie liep meh heur mentje langs de kroame. Ze gluurde duk noar Kees, en hij keek schielek noar hur, mar ze zeijje beijes bijna geen stom woord. "Goeiemorrege, Marie," bromde Kees dan maar. "Goeiemorrege, Kees," knikte Marie, en dan stoof ze deur, met kriebels ien d'r buuk.

Moandelang gieng 't zo. Ien 't durp begonnen ze al te kletse: "Die twee, da wordt wat, let mar is op!" Mar Kees en Marie bleven twiefele. Tot de kerremes in Angere kwam. Doar trok iedereen altie op oan. De lichtjes flonkerde, de draeimeule zoemde, en 't rook overal zuut noar suukerspin. Kees had zien goeie hemp oan, den schoene gepoets, en den pet un bietje scheif op de kop.

Marie droeg hur moiste kleetje, merun lint ien d'r heur. Be-j de schiettent kwame ze mekoar tegen. "Welke zouje wille Marie?" vroeg Kees, mer 'n scheive veurzichtige lach. Marie grijsde: "Schiet mar 'n roos, Kees, dan kieke we wel verders!" Kees pakte 't geweer, schoot, en pang! De roos was veur Marie. Ze nom de roos oan, blozend as de kjerse in de bongerd.

Die avond, bij 't kampvuur achter de kerremes, wierd 't stiller. De muziek verstilde, en de sterre blonken fel oan den hemel. Ut mos d'r nou toch mar is van komme. Kees schoof un bietje veurzichtig en bar verlege dichterbij Marie. "Marie," zeittie, met 'n trilling in z'n stem, "ik mo wah kwiet. Ik ben al zo lang gek op ow, mar ik dorst 't nie te zegge." Marie keek 'm oan, d'r ogen groot as schuttelkes. "Kees," fluusterde ze, "ik doch dat ie mien nie moes. Ik ben ok gek op ow." En toen, onder die blinkende sterre, gawe ze mekoar 'n schuchtere kusje. De lui rond 't vuur begonnen te klappen en te juichen, want iedereen zag 't: dih was 't begin van wat mois. Kees en Marie lachte, ut ies was gebroke en die twee zate hand ien hand. Vanaf die dag ware ze altied same en hadde dikke voking. Ze hadden lang om mekoar heen gedraejd, mar nou was 't toch nog goed gekomme.

En zo vertelde ze in Hulleze nog altied van Kees en Marie, die ein-de-lijk d'r liefde gevonde hadde op de kerremes ien Angere.

Leden Cliëntenraden Winterswijk

per mei 2025

Leden cliëntenraad De Berkhof

- De heer B. Beernink
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. T. Beernink
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. W. te Lindert
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. A. Sengers
Cliënt woonzorgcentrum
- De heer I. Rauwerdink
Familie cliënt
- De heer W. Kuenen
Familie cliënt
- Vacatures

Leden cliëntenraad De Pelkwijk

- Mevr. P. ten Damme
Contactpersoon
- Mevr. T. Vaags
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. S. Dunnewold
Familie cliënt
- Vacatures

Leden cliëntenraad Pronswaide/ Groepswonen Meddo

- De heer H. te Brummelstroete, CCR-lid
Familie cliënt woning 4
- De heer G. ten Hietbrink
Contactpersoon
- Mevr. P. ten Damme
Familie cliënt groepswonen Meddo
- Vacatures

Leden cliëntenraad Vredense Hof

- De heer A. van Westhreenen, CCR-lid
Familie cliënt woning C
- Mevr. I. Beijers-Holder
Contactpersoon
- Mevr. L. Idink-Beijers
Contactpersoon
- Mevr. L. Ubbink-Wiggers
Contactpersoon woning B
- Mevr. M. Klein Langenhorst
Contactpersoon
- De heer A. van Dam
Cliënt
- De heer B. Vaags
Cliënt

Leden cliëntenraad Thuiszorg Marga Klompé

- Mevr. M.J. Dibbets-Jansen
Winterswijk
- Mevr. S. de Booij
Winterswijk
- De heer W.R. Broeke
Lochem
- Mevr. E. Venderbosch
Lochem
- Regio Aalten
Vacature

Bureau Ondersteuning Cliëntenraden
Ziekenhuisstraat 14, 7141 AN Groenlo
Tel: 06-13114417 (Karina Fremmer) /
06-22418579 (Monique Fokkert)
email: secr.clientenraden@szmk.nl

Zwoele zotte zomer

Het wordt een zwoele zotte zomer, net als vroeger

We waren jong nog en dol op elkaar

Dit wordt een zwoele zotte zomer, net als vroeger

Zo was het vroeger, weet je nog, haast ieder jaar

We gaan weer zeilen en kamperen in de velden

met alle vrienden weer daarbij

Precies als vroeger toen de uren nog niet telden

We gaan weer wandelen en zwemmen, ik en jij

Weet je nog, Rini in bikini in het zwembad

Ik weet het zeker, de zomer komt gauw

en dan die Loesje in dat bloesje wat ze aan had

Dit wordt een zomer als vroeger met jou

(uitvoering: Tony Vos)
Bron: www.Seniorplaza.nl

ZWARTE
CROSS

GROOVEN &
ZWARTE CROSS 2025
Stoeven!

ZWARTE
CROSS

EEN
UNIEKE
KANSAANLEEFING!

MAKE SCHIK, NOT V

Marga
Klompé

voor het beste van elk moment

UITNODIGING

Heeft u zin in een gezellige dag, waarbij u vertoeft in een echt Hollands café, namelijk Stamcafé de Schans? Naast een interactieve spelshow kunt u onder andere genieten van:

- Een potje sjoelen
- D(r)ammen
- Mens erger je niet
- Contact met (jonge) mede festivalgenoten

Heeft u een wens? Geef dit aan! Dan gaan we kijken wat we voor u kunnen betekenen.

In Stamcafé De Schans kunt u genieten van een lekker hapje en drankje.

U kunt aangeven welke tijd uw voorkeur heeft:

Donderdag
15:00-18:00 uur
Vrijdag, zaterdag en zondag
12:00-15:00 uur of 15:00 - 18:00 uur.

Op het terrein is een zorgmedewerker aanwezig op evt. hulp te bieden. Helaas kunt u deze dag geen eigen begeleider uitnodigen om met u mee te gaan.

U wordt thuis opgehaald met een rolstoelbus en nadien brengt deze u ook weer terug. We vertrekken ongeveer een uur van tevoren en nadien duurt het een uur voordat u thuis bent.

Wilt u buiten het café de Zwarte Cross bezoeken? Spreek dan zelf af met een naaste om samen te gaan.

JONG EN OUD = GOUD

GEEF NU OP!

Opgave voor 21 juni door de
aanmelding in te leveren bij de
coördinator wezijn van uw
locatie, u ontvangt dan na 1 juli
bericht op welk moment u mee
kan/ ingedeeld staat.

Voor deze activiteit vragen wij
een bijdrage van €25,00 voor
ontkosten, vervoer, eten en
drinken in het café. Graag bij
aanmelding voldoen.

Naam.....

Adres.....

Locatie.....

Eigen rolstoel

1e voorkeur voor dag/tijd

17 juli 15:00-18:00
18 juli 12:00-15:00 / 15:00-18:00
19 juli 12:00-15:00 / 15:00-18:00
20 juli 12:00-15:00 / 15:00-18:00

ja/nee
ja/nee
ja/nee
ja/nee
ja/nee

2e voorkeur voor dag/tijd

17 juli 15:00-18:00
18 juli 12:00-15:00 / 15:00-18:00
19 juli 12:00-15:00 / 15:00-18:00
20 juli 12:00-15:00 / 15:00-18:00

ja/nee
ja/nee
ja/nee
ja/nee

Bij vragen kunt u contact
opnemen met Joke Meinen
Tel: 06-13684528
Mail: j.meinen@szmk.nl

Zomerpuzzel

Zoek de zomerwoorden. Die kunnen in elke richting zijn geschreven.
Inclusief diagonaal en van achter naar voren.

ANANAS
AUGUSTUS
BIKINI
BUITENLAND
COCKTAIL

HANGMAT
JULI
KAMPEREN
STRAND
SURFEN

VAKANTIE
WATERMELOEN
ZONNEBRIL
ZWEMBAD
ZWEMBROEK

Jaarverslagen 2024

De jaarverslagen 2024 van de Centrale Cliëntenraad en van de lokale cliëntenraden zijn beschikbaar!

De jaarverslagen van 2024 zijn gemaakt! Zowel de lokale cliëntenraden als de Centrale Cliëntenraad (CCR) hebben hun verslag over het afgelopen jaar afgerond.

Bent u benieuwd naar wat er allemaal besproken, bereikt en opgepakt is door de Centrale Cliëntenraad en de lokale raden in 2024?

Hier leest u het jaarverslag van de CCR:

Liever de papieren versie?

Vraag het verslag dan eenvoudig op!
De jaarverslagen van de lokale cliëntenraden sturen wij graag naar u toe per mail of per post.

Mailen kan naar:

secr.clientenraden@szmk.nl

Of neem contact op met:

Karina via 06-13114417
Monique via 06-22418579

Terugkijken op een geslaagde Cliëntenradendag bij Welgelegen

Op 2 april 2025 kwamen cliëntenraadsleden bij elkaar op locatie Welgelegen in Groenlo voor een inspirerende cliëntenradendag. Het werd een mooie dag vol gesprekken, herkenning en nieuwe inzichten.

Terugblik op het najaar

We trapt de ochtend af met een terugkoppeling van het thema Samenredzaamheid van de cliëntenradendag in het najaar van 2024. Er werd door Monique Kerkhof, regiomanager Thuiszorg, gedeeld wat er sindsdien in gang is gezet, waar we staan en wat we nog samen kunnen oppakken. De leden vonden het waardevol om te horen wat er is gebeurd met de meegegeven tips en opmerkingen.

Cliëntmedezeggenschap in beweging

De zorg is volop in ontwikkeling – en de cliëntenraden bewegen hierin mee. Zo hebben de cliëntenraden van De Hoge Weide en Talma afgelopen jaar de handen ineengeslagen. Omdat er bij het verpleeghuis en het woonzorgcentrum veel gezamenlijke onderwerpen speelden, hebben ze na een periode van samen vergaderen besloten om als één raad verder te gaan. Een mooi voorbeeld van hoe samenwerken sterker maakt!

Ook op andere plekken gebeurt er van alles. De heer Ten Hietbrink heeft de leden bijgepraat over de nieuwbouw aan de Parallelweg in Winterswijk. Hiervoor is de commissie nieuwbouw Parallelweg opgericht, waarin leden van de cliëntenraden van Pronsweide/Meddo en Vredense Hof samen zitten. Zij denken actief mee en zijn de gesprekspartner voor de regiomanager bij dit nieuwbouwproject.

In de middag het thema Gespikkeld wonen

's Middags doken we in het onderwerp gespikkeld wonen met verschillende gastsprekers vanuit de organisatie. Wat is dat eigenlijk? Het betekent dat mensen met verschillende zorgvragen samen in één woonomgeving leven. Regiomanager Joris Schuurmans heeft dit uitgebreid toegelicht. Op locatie Vredense Hof gebeurt dit al. Daar werd dan ook een mooi voorbeeld van gedeeld door Ezra te Paske, regieverpleegkundige.

Rini Eringfeld, specialist ouderengeneeskunde bij Marga Klompé, vertelde over de ontwikkeling dat mensen steeds langer thuis blijven wonen. Wanneer mensen vervolgens in zorg komen ziet men dat de zorgvraag complexer is. Tegelijkertijd zien we dat het sociale netwerk om mensen heen kleiner wordt. Dat maakt goede zorg en een warme woonomgeving extra belangrijk en daar kan het gespikkeld wonen echt iets in betekenen.

Aansluitend zijn de leden in gesprek gegaan met bestuurder, Peter Meulenberg. De laatste ontwikkelingen zijn aan bod gekomen. Hierbij is ook het belang van een goede samenwerking tussen de cliëntenraden en de organisatie benoemd. Dit zorgt dat de cliëntenraden goed hun werk kunnen doen en het belang van bewoners kunnen behartigen.

Samen verder

Het was een waardevolle dag met open gesprekken, mooie voorbeelden en nieuwe ideeën. Fijn om elkaar weer live te ontmoeten, samen te leren en vooruit te kijken. De centrale cliëntenraad bedankt alle aanwezige leden en gastsprekers. We nemen de energie en input van deze dag mee! We gaan enthousiast aan de slag met de organisatie van de volgende Cliëntenradendag op 29 oktober 2025.

Wilt u meer weten over het werk van de cliëntenraad of van de centrale cliëntenraad? Of wilt u een keer vrijblijvend aansluiten als toehoorder? Mail of bel gerust naar het Bureau Ondersteuning Cliëntenraden.
Mail: secr.clientenraden@szmk.nl
Tel: 06 13 11 44 17

Momenten van bezieling

Fluitend rijd ik van mijn huis in Zutphen naar Pronswede. Ik doorkruis een prachtig stuk Achterhoek: Vorden, Ruurlo, Groenlo. Het is begin mei en de natuur is in een paar weken tijd volledig ontluikt. Ik word omringd door alle tinten groen, afgewisseld met kleurrijke bloesempracht.

De overweldigende natuurschoon is niet de enige reden voor mijn opgewekte stemming. Ik ben gestart in mijn nieuwe baan als geestelijk verzorger bij Marga Klompé. Vier jaar geleden besloot ik mij om te scholen van beleidsadviseur bij maatschappelijke organisaties naar geestelijk verzorger. Tijdens mijn opleiding heb ik in de ouderenzorg gewerkt en een leerzame stage gevolgd in een ziekenhuis. Nu mag ik bij deze mooie organisatie aan de slag in dit prachtige vak.

Het takenpakket van een geestelijk verzorger is breed: één-op-één-gesprekken, het vormgeven van vieringen en herdenkingsbijeenkomsten, het ondersteunen en scholen van collega's over zingeving en spiritualiteit, en het helpen verhelderen van moreel-ethische dilemma's die in de zorg onvermijdelijk zijn. Wat ik mooi vind aan dit vak, is dat al deze taken gericht zijn op de vraag: waar gaat het voor de ander ten diepste over? Het is zo duidelijk voelbaar wanneer de kern geraakt wordt. Als dat gebeurt in een gesprek, is er contact van hart tot hart. Ik noem dat momenten van bezieling.

Het is moeilijk uit te leggen wat bezieling precies is. Je voelt het als het er is en je merkt het ook als het er niet is. In de paar weken dat ik nu werk bij Marga Klompé heb ik meerdere momenten van bezieling meegemaakt.

Zo nodigde een muziektherapeut mij uit om met haar mee te gaan naar haar afspraak met een bewoner. Er was toevallig ook familie aanwezig, en met zijn vijven namen we plaats in de kamer van de bewoner. Vanaf het moment dat de muziektherapeut begon te spelen op haar gitaar, veranderde de sfeer in de kamer. Samen met de bewoner en het bezoek zongen of neurieden we mee. Het verdriet om de situatie én de vreugde dat we dit moment met elkaar deelden, waren tegelijkertijd aanwezig. Het was ontroerend en troostrijk.

Of tijdens mijn kennismakingsrondleiding, toen een verzorgende mij vertelde dat ze de afdeling waar ze werkt zo'n fijne plek vindt voor bewoners, omdat zij de mogelijkheid hebben om zelf naar buiten te gaan. Ze ziet dat dit voor sommige bewoners een wezenlijk verschil maakt. De bezieling die ik op dat moment voelde, had te maken met haar betrokkenheid en haar oprechte wens om het voor de bewoners zo fijn mogelijk te maken.

En het gesprek met een mevrouw met Parkinson, die al lange tijd erg somber is. Ze zat ineengedoken en keek mij nauwelijks aan. Het gesprek ging in flarden, maar opeens vertelde ze over wat ze noemde: de mooiste tijd van haar leven. Een periode waarin ze werkte en zich als een vis in het water voelde. Ze was goed in haar werk. Ze keek me recht aan en ik zag de glinstering in haar ogen. Ik zag haar bezieling, en ik voelde me enorm dankbaar dat ik dit moment met haar mocht delen.

Ik denk nu ook aan de missie van Marga Klompé: Wij staan naast Achterhoekse ouderen met een zorgvraag. We beleven met hen de speciale momenten, de moeilijke, maar juist ook de 'gewone' momenten van het leven. Daar zetten we ons elke dag voor in.

Als geestelijk verzorger richt ik mij op momenten van bezieling. Ik geloof dat elk moment in zichzelf de mogelijkheid draagt om een moment van bezieling te worden. Er bestaat geen trucje of methode om dit te laten ontstaan. Wel weet ik dat het te maken heeft met ruimte.

Als ik gehaast ben, druk in mijn hoofd, of wanneer emoties de overhand hebben, dan is er geen ruimte om geraakt te worden of om bezieling te ervaren. Maar ik weet ook dat het vaak vlak onder de oppervlakte aanwezig is.

Voor mij werkt hardlopen of een wandeling in de natuur om weer ruimte te voelen. Als er een opening is, dan kan een moment van bezieling opeens verschijnen. Je kunt het plotseling ervaren. En dat ene moment kan een grote bron zijn van troost, kracht en liefde.

Ik wens ieder van jullie zulke momenten van bezieling toe – momenten waarin je even stilstaat, geraakt wordt, en voelt wat er écht toe doet.

Met een hartelijke groet vanuit de vakgroep geestelijke verzorging,
Petra Beurskens

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment